

ระเบียบมหาวิทยาลัยศิลปากร
ว่าด้วยค่าชดเชย
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าชดเชยแก่พนักงานประจำและลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๖๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ และข้อ ๓๒ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลลูกจ้างมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัยศิลปากรในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยค่าชดเชย พ.ศ. ๒๕๕๙”
ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศิลปากร

“บุคลากรประจำ” หมายความว่า บุคลากรประจำมหาวิทยาลัยศิลปากร ได้แก่

(๑) พนักงานมหาวิทยาลัยประเภทพนักงานประจำตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ แต่มิให้หมายความรวมถึงบุคคลภายนอกที่มหาวิทยาลัยจ้างเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สายบริหาร กลุ่มบริหารวิชาการ ที่มีราชการดำรงตำแหน่งที่แน่นอน

(๒) ลูกจ้างมหาวิทยาลัยประเภทลูกจ้างประจำตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลลูกจ้างมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙

“ค่าชดเชย” หมายความว่า เงินที่มหาวิทยาลัยจ่ายให้แก่บุคลากรประจำเมื่อเลิกจ้างด้วยเหตุและเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการบริหารงานบุคคลลูกจ้างมหาวิทยาลัย และระเบียบนี้

ข้อ ๔ ผู้มีสิทธิได้รับค่าชดเชยตามระเบียบนี้ ได้แก่ บุคลากรประจำตามข้อ ๓

ส่วนพนักงานมหาวิทยาลัยประเภทพนักงานชั่วคราว และลูกจ้างมหาวิทยาลัยประเภทลูกจ้างชั่วคราว ไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้จ่ายค่าชดเชยให้แก่บุคลากรประจำซึ่งเลิกจ้าง ดังต่อไปนี้

(๑) ทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่ไม่ครบหนึ่งปี ให้จ่ายเท่ากับหนึ่งเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย

(๒) ทำงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่ครบสามปี ให้จ่ายเท่ากับสามเท่าของอัตราเงินเดือนเดือนสุดท้าย